

Добре, що сонечко сяє

У неділю Юрко прокинувся рано й весело сказав матері:

— Мамо, сьогодні ми йдемо до лісу!

— Надворі дощ, — каже мати. — Ллє як із відра. Не підете до лісу.

Юрко глянув у вікно. На подвір’ї — калюжі. Небо облягли сірі хмари. Юрко сів біля столу й заплакав...

У понеділок Юрко теж прокинувся рано. Відчинив вікно. Сонячне проміння осяяло кімнату. Юрко сів біля столу й заплакав.

— Чого ж ти сьогодні плачеш? — дивується мати.

— Сьогодні до школи треба з лопатою йти. Ділянку будемо копати.

Мати сіла біля сина й тяжко зітхнула:

— Добре, що сонечко сяє... Якби й сьогодні дощ, звідки б я знала, що ти ледащо?

Василь Сухомлинський